

KORS *draget*

NR 2, 1 april- 31 maj 2022

Svenska kyrkan
VEBERÖDS FÖRSAMLING

INNEHÅLL

Måste vi kramas?	3
Möt vår nya kyrkoherde.....	4
Vi har plats för fler sångare!	6
Åh vad vi längtar!	7
Reportage: Kaj Wirenbook	8
Fyra snabba frågor till Pernilla Bruno	10
Kalendarium	12-15

KORSDRAGET NR 2 2022

Denna tidning ger er ett urval av våra verksamheter med reservation för ändringar i programmet.

På vår hemsida www.svenskakyrkan.se/veberod och våra anslagstavlor finns alltid aktuell information.

Ansvarig utgivare: Ann-Christine Ruuth

Redaktionskommitté: Monika Ståhlberg, Anna Paulsson, Mattias Andersson och Annica Lindberg

Produktion: All-Media Öresund AB, Malmö, tel 040-208 200

Foto: Foto där inget annat anges IKON eller PIXABAY

Vid utebliven tidning ring: 046-23 45 40

Nästa nummer kommer i juni

sensus

Svenska kyrkan
VEBERÖDS FÖRSAMLING

Måste vi kramas?

Coronarestriktionerna hade precis tagits bort och vi fick besök av ett par goda vänner. I hallen står vi där och vet inte riktigt hur vi ska göra. Ska vi ge varandra den där varma kramen som vi brukade göra, då för länge sedan innan pandemin slog klorna i oss? Eller ska vi bara ta varandra i hand? Tafatta stod vi där och bara vinkade till varandra. Det känns nästan som en ny värld. Känslan sitter kvar och vi är fortfarande försiktiga.

Vad har egentligen den här pandemin lärt oss, mer än att vi är sårbara och lever i ett samhälle som är sårbart? Jag tror att vi mer än mycket annat har lärt oss hur värdefullt det är med mänsklig kontakt och hur tomt det blir när den tas ifrån oss. Ja, vi har förstås också lärt oss att mycket går att göra via datorn, vi måste inte mötas för att kunna komma överens om allting på jobbet. Men i längden kan aldrig en dator ersätta en människa eller det möte som sker när vi är i samma rum, nog har vi lärt oss det. Ögonkontakten, kroppsspråket är så oändligt viktiga. Men måste vi röra vid varandra?

Kanske inte. Men den rent fysiska kontakten, värmen, känslan av ett handslag tror jag också är viktig. Den betyder mycket för att skapa förtroende och tillit. I gångna tider kunde handslaget vara lika viktigt för ett avtal som att någon skrivit sitt namn på ett papper.

När barn döps läses alltid berättelsen om hur Jesus välsignar barnen. Den börjar med orden "folk kom till Jesus med sina barn för att han skulle röra vid dem". Inte tala till dem, eller sparka fotboll med dem, inte tillrättavisa dem eller berätta någonting

om Gud. Utan röra vid dem. Jag undrar varför. Kanske var det därför att de hade sett vad som hände med andra som Jesus rörde vid, sjuka blev friska, ledsna blev glada. Och Jesus verkar ha gillat att röra vid människor.

Nästan varenda gång han botar någon så berättas att det sker genom att han rör vid den människan. I det näst sista kapitlet i Bibeln står det att Gud en gång ska stryka alla tårar från våra kinder. Jag älskar den bilden av hur Gud själv tar sin hand, smeker varje människas kind och utplånar minnet av allt som någonsin orsakat smärta och tårar.

Att röra vid varandra, ta varandra i hand, krama den som behöver det, klappa någons kind är ett språk som inte behöver översättas, det förstås av alla. Ibland räcker inte heller orden till, särskilt i svåra stunder. Då kan värmen av en hand, en kram betyda mer än tusen ord. Jag är inte säker på att barnen förstod så mycket av vad Jesus hade att säga när han höll sina predikningar. Men när han rörde vid dem förstod de allt som någon människa någonsin behöver veta och förstå. Du är älskad, sådan som den du är. Det är precis vad Gud önskar att alla får veta. En kram kan ibland vara bästa sättet att berätta det.

Ann-Christine Ruuth

ann-christine.ruuth@svenskakyrkan.se

Tel 0727-44 60 83

Avlidna

Arne Svensson • Isac Ståhl • Gull-Britt Persson • Berndt Ekdah • Anders Persson

Ingrid Nielsen • Karl-Erik Olsson • Siv Ekstrand • Kjell Sjögren • Gunnel Forsell

En präst som brinner för barn i gudstjänsten. Möt vår nya kyrkoherde.

Jag slår mig ner i Kyrkans Hus tillsammans med Catrin Sundelius för att få veta mer om henne. Hon berättar att hon är skåning och har vuxit upp i Malmö, bott många år i Lund men de senaste tjugo åren i Södra Sandby. Hon är gift och har två vuxna barn och två hundar

som också har en väldigt stor plats i hjärtat. Hon gillar friluftsliv med fjällvandringar och lagar gärna mat ute på stormkök och jag blir väldigt nyfiken på vad det då blir för mat. Men jag måste börja med det som väldigt många konfirmander brukar fråga.

Hur kom det sig att du blev präst?

Jag kände en stark kallelse till kyrkan när jag var fyra år. Då var det många barn som gick i kyrkans barntimmar men jag fick inte göra det för min familj för vi tillhörde inte kyrkan. På den tiden så körde församlingen runt med en minibuss och hämtade upp barn så jag rymde och hoppade på den bussen. Och jag fick åka med! Han som körde den bussen han var pastorsadjunkt i församlingen och han blev sedan min första kyrkoherde när jag började arbeta som präst.

Jag visste att jag hörde hemma i kyrkan men jag ville absolut inte bli präst. För mig var präster något väldigt långt bort och förknippat med auktoritet. Jag var nog präglad av min uppväxt. Därför blev jag församlingspedagog. Men jag var aldrig nöjd, det var något som skavde hela tiden, tills jag fick en väldigt tydlig kallelse till att bli präst. Jag kunde inte sova, inte tänka på något annat,

det var något som pockade på hela tiden. När jag väl bestämde mig och sökte in till utbildningen på universitetet så var jag nittionde reserv. Det borde ju vara helt omöjligt att komma in men så tänkte inte jag. Jag hade ju svarat ja på min kallelse. Så jag gick dit på uppropet och satte mig utanför studievägledarens kontor. Där satt jag hela dagen. Till slut kom hon ut och frågade varför jag satt där. Jag svarade henne att jag ska börja läsa teologi. "Men du är ju lättelångt ner på listan!" Men jag sa att jag är helt säker på att jag ska börja, så jag satt kvar och när klockan blev fyra och hon skulle gå hem så sa hon "nu orkar jag inte se dig längre, så nu är du med".

Vilken historia!

Ja, så hade man nog inte kunnat göra idag. Men nu har jag varit präst i arton år. Jag har haft olika tjänster, både i staden och på landet. Nu senast kyrkoherde i Tollarp.

Varenda dag så vaknar jag och är tacksam, både över att jag är präst och nu också att jag under de senaste åren få lov att vara kyrkoherde. Jag tycker det är helt fantastiskt yrke. Jag är väldigt glad och väldigt stolt!

Vad tycker du är roligast att få arbeta med som präst?

Jag tycker om bredden, att göra olika saker och få möta människor i olika skeden av sina liv. Det är en sådan förmån. Jag tycker om kyrkan som mötesplats. Jag tänkte på det när jag körde hit när jag såg Veberöds kyrka som har stått där sedan medeltiden och alltid varit den där knutpunkten. Och så kan det vara idag, även om kommunikationen ser ut på andra sätt. Fortfarande kan kyrkan vara den där mötesplatsen för oss människor. Det är fantastiskt att få vara en del av det.

Tvivlar du någon gång på Gud?

För mig är tvivlet en del av att tro. Det är liksom andra sidan av myntet. Jag tänker att tvivel alltid finns med. Men mitt tvivel har aldrig varit sådant att jag tvivlar på Guds existens. Jag i så fall mer på min egen plats, var jag hör hemma. Jag tänker att vår väg inte är spikrak.

Vad tror du är främsta skälet till att någon kan känna sig främmande för kyrkan?

Vi använder ibland ett språk som är självklart för oss men om man inte är aktiv i kyrkan så kan vårt språk begränsa eller stänga ute människor. Vi måste bli bättre på att prata om tron på vårt vardagsspråk. Till syvende och sist så är det ju bara ord. För mig är det viktigt att evangeliet syns allra tydligast när det lyser igenom dem vi är.

Nu sa du ett sådant där kyrkord. Vad är evangeliet?

Evangeliet är vårt budskap om det Jesus har gjort för oss. Att vi får komma som dem vi är och att vi är oändligt värdefulla.

Hur ser då din drömförsamling ut, din vision för församlingen?

Jag tänker att min drömförsamling är en församling av trasiga, halta, skavda människor som hittar en gemenskap tillsammans och delar livet. Inte de perfekta gemenskap, med andra ord? Nej verkligen inte. För då skulle ju inte jag heller få plats.

Vad skiljer egentligen en kyrkoherde från andra präster?

Kyrkoherden är den som är chef i församlingen, som förutom gudstjänster och förrättningar ar-

betar med arbetsmiljö, personalfrågor och budget i samverkan med kyrkorådet. Så det är mycket mer administration än för en vanlig präst. Att bli kyrkoherde hade jag längtat efter i många år. Dels var jag sugen på att lära mig nya saker, dels kände jag att jag ville jobba med frågor som har med ledning att göra.

Vad gjorde att du sökte den här tjänsten i Veberöd?

Jag har väntat på den här tjänsten. Jag har alltid tänkt att jag skulle vilja jobba i Veberöd. Jag har haft känslan att här skulle jag också passa. Jag har vetat att när den kyrkoherdetjänsten blev ledig så skulle jag söka den.

Vad brinner du för?

Jag brinner för att människor får mötas och dela livet inom trons ram. Och så brinner jag för människors delaktighet i gudstjänsten, särskilt barn. Hur ska vi fira gudstjänsten på ett sätt där alla kan vara med över åldersgränserna? Hur kan alla finna en uppgift oavsett ålder? Det tror jag är en nyckel både när det gäller att få människor att komma till kyrkan och att mötas över åldersgränserna. Barn i gudstjänsten, det brinner jag för.

Du ger intrycket av att vara en väldigt glad människa. Blir du någonsin arg?

Privat kan jag förstås bli arg, men nog aldrig i mitt yrkesliv. Arg kan jag självklart bli, men jag är ingen arg person, jag har en glad grundhållning. Jag tycker sällan det finns orsak att bli arg, det mesta går att samtala om. Men om det handlar om mobbing och kränkningar, då blir jag arg. Ledsen blir jag när vi pratar förbi varandra och inte vill ta mötet och lyssna på varandra.

Vad gör dig riktigt glad?

Jag blir riktigt glad av att fira gudstjänst när hela församlingen sjunger så kyrktaket rungar. Då kan jag få en känsla av samhörighet samtidigt som det är en gudsupplevelse.

Hur kan dina församlingsbor få kontakt med dig då?

Då är man välkommen hit och bara knacka på min dörr i Kyrkans Hus eller ta kontakt med mig när jag är i kyrkan vid gudstjänsterna, eller när man möter mig i samhället. Självklart går det

också att ringa eller maila. Och jag är kyrkoherde för alla som bor i församlingen, oavsett om man är medlem i kyrkan eller inte.

Och så var det ju det där med maten och stormköket. Blir det fest på fjället?

Nja, ska sanningen fram så lagar man nog den bästa maten därhemma. Men det finns å andra sidan ingen krydda som är bättre än härlig fjälluft.

Ann-Christine Ruuth

Vi har plats för fler sångare!

Vokales är en blandad kör för sångare 18 år eller äldre med god körvana och notläsningsförmåga. Vi repeterar på onsdagar kl. 19:00-20:30 i Kyrkbacken inklusive en kort fikapaus och vi sjunger en bred repertoar av klassiska och moderna stycken, både á capella och med instrumentalt ackompanjemang. Kören medverkar i församlingens gudstjänster och på konserter.

Kontakta körledare Amanda Olsson för att göra en provsjungning. Den tar 20 minuter och innebär att du får härma sångövningar, sjunga din stämma i ett enkelt körstycke á vista och sjunga en sång som du själv väljer.

Amanda nås på 0739-85 45 43 eller amanda.olsson@svenskakyrkan.se.

Åh vad vi längtar!

Vår vackra kyrka går igenom en välbehövlig och grundlig renovering. Men som så ofta när det gäller äldre byggnader har vi mött problem som har försenat arbetet. Först var det kalkningen av taket som blev långt mer arbetskrävande än väntat. Sedan har även golvet krävt en ordentlig arbetsinsats för att få ett bra slutresultat. Målet var att kyrkan

skulle vara klar till 1 advent förra året, sedan hoppades vi på påsken i år. Det var inte heller möjligt. Nu hoppas och tror vi att kyrkan ändå skall stå klar till sommaren. Men precis som med en Coronapandemi är det säkrast att inte lämna några garantier. En sak är vi i alla fall säkra på. Veberöds kyrka kommer att bli riktigt fin!

Kaj Wirenbook:

Skribent, historiker, järnvägsnörd – och kyrkomusiker

Jag träffar Kaj för att be honom berätta lite om sig själv. Det visar sig inte vara så enkelt.

– Ja, var ska jag börja? När jag föreläser brukar det ta minst en halvtimme. Jag är uppvuxen i Torna Hällestad, dit jag kom som tvååring med min mamma. Härifrån kommer mina förfäder och här har jag bott sedan dess.

När jag frågar om Kajs ålder får jag inget bestämt svar. Han gillar inte att få höra någon utbrista ”Men så duktig du är fortfarande!”. Men vi enas om att han i alla fall med god marginal trätt in i pensionsåldern. Från sin mamma har han fått både sin musikalitet och sin fallenhet för journalistiken.

– Jag har inte gått någon journalisthögskola, så skribent är kanske ett bättre ord. Jag skriver krönikor i dagspressen och så producerar jag mitt veckoblad som kommit ut med över 1500 nummer. Jag bara skiftar tangenter. Ibland är det orgeln eller pianot och så blir det datorn. Kaj inte bara skriver, han läser också mycket gärna med inriktning på historia och det är ingen tvekan om det historiska intresset. Liksom intresset för järnvägar.

– Min stora hobby är järnvägar och jag har dokumenterat Sveriges nerlagda järnvägsnät. Jag har följt banvallarna till fots, ungefär fyrahundra mil, hälften av alla nerlagda järnvägslinjer. Ibland är det totalt igenväxt men jag tar mig fram.

Musiken kom tidigt in i hans liv genom mamman som tyckte att han skulle lära sig spela något instrument.

– I tredje klass hade jag en lärarinna som hette Nathalia och vi fick sjunga mycket. I skolsalen stod en tramporgel och mamma frågade om inte min fröken kunde lära mig spela. Det gick hon med på så hon blev min första musiklärare. Så småningom köpte mina föräldrar ett gammalt piano. De betalade 500 kronor något som måste ha varit en stor utgift för de var fattiga. Det kom en gammal kantor som försökte både stämma pianot och lära mig spela lite grann. Men en dag sa kantorn att nu har jag inte mer att lära dig.

Kantorn ville däremot inte uppmuntra Kaj att gå vidare utan framhöll istället hur svårt det var. Så Kaj la av med spelandet. Men bara för en tid. När han var i tjugofemårsåldern köpte han en Wurlitzer elorgel.

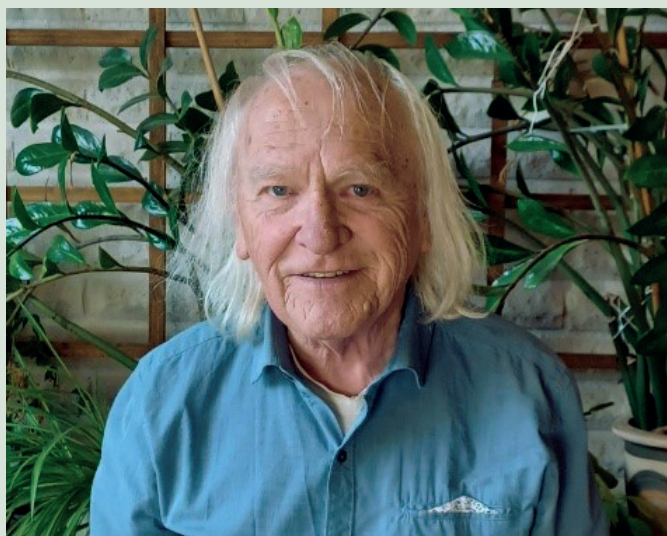
– Jag hade varit ute och dansat och lyssnat på dansbandsmusiken och kände att det där skulle jag nog kunna lära mig också. Men sen var det tre Sjöbokillar som hade startat ett band och ville ha mig med. Att jag inte kunde några ackord tyckte de inte spelade någon roll. ”Det lär du dig”.

Wurlitzern byttes till en Hammond, ”kungen av orglar” och det märks att Kaj fortfarande gillar det soundet. Efter några år som kontonist och brödkörare bestämde han sig för att plugga musik. Han fick rådet att utbilda sig till kyrkomusiker när rektorn på skolan fick höra om hans bakgrund. 1972 tog blev han klar med sin examen.

– Jag hade ett musiklärarjobb på skolan. Då sa en kollega till mig att det blir en tjänst ledig som kantor i Veberöd och undrade om jag inte skulle söka den. Men jag var tveksam eftersom jag trivdes bra med skolan och barnen. Men jag sökte ändå och fick ett vikariat. Men eftersom jag inte var riktigt behörig fick jag inte behålla den, men 1974 var jag det och då sökte jag tjänsten på nytt och fick den. Jag kände att jag passade här, nära hem och många roliga och trevliga människor. Jag hade tjänsten i trettio år innan jag slutade. Första gången.

Första gången? Var det för pensionen?

Nej, jag var inte pensionär då. Men jag tyckte att de sista åren skulle jag ut och se mig om i världen, i alla fall i grannförsamlingarna. Det blev jobb i Genarp, Dalby och Södra Sandby med flera.

Vad har varit det roligaste med ditt jobb som kyrkomusiker?

Ja det har ju varit körerna. Att vara konsertpianist och sitta och jobba vid instrumentet åtta timmar om dagen det passade inte mig. Och jag tycker jag har lyckats väldigt bra med körerna, jag hade så småningom fyra stycken, från barnkör och uppåt. Vi har haft väldigt roligt ihop, inte minst körresor.

Det märks att Kaj saknar mycket av allt som skedde i och omkring kören med körresor, lucia, konserter och andra arrangemang. Men jag undrar hur det har varit med alla präster han lärt känna under åren. Hur känns det att söndag efter söndag lyssna till predikanterna?

– Ja men det är ju ett kall man tagit på sig. Det har aldrig under alla dessa år tagit emot att åka iväg och spela vid en gudstjänst. Och de flesta präster är mycket lätta att samarbeta med.

Tycker du fortfarande det är roligt att spela?

Javisst, annars hade jag ju aldrig fortsatt med det. Men jag har ju också många andra saker som jag vill ägna mig åt.

Så mycket har förändrats inte bara i samhället, men också i kyrkan. I Veberöds församling är vi glada att Kaj ändå finns kvar och fortfarande vill rycka in och spela. Vi önskar honom många nya spelår! Och så är det ju fyrahundra mil järnväg kvar att upptäcka.

Ann-Christine Ruuth

Fyra snabba frågor till kyrkorådets nya ordförande Pernilla Bruno

Egentligen behöver väl inte Pernilla någon närmare presentation. Hon är välkänd för de flesta i byn. Genom sitt arbete som läkare på Capio-kliniken och sitt engagemang i scoutrörelsen är hon ett bekant ansikte för många. Men sedan årsskiftet är hon även kyrkorådets nya ordförande och tillsammans med kyrkoherden har hon ett särskilt uppdrag att leda och utveckla församlingens arbete. Så vad tänker hon kring sin nya uppgift? Jag lyckas till slut fånga henne efter ett gudstjänstbesök och över en kopp kaffe ställer jag den klassiska frågan:

Hur känns det?

- Det känns otroligt roligt att ha fått förtroendet och det finns så mycket som är bra här. Jag ser Veberöds församling som oerhört stabil. Församlingen har en trygg ekonomi. Det är en stabil personalgrupp och personalen är känd på byn. Kyrkan finns mitt i byn och har en central plats för många. Här känner man att man kan vända sig till kyrkan i stort som i smått. Därför tänker jag inte att jag behöver driva ett stort förändringsarbete utan snarare vara en förvaltare av det goda arbete som har gjorts tidigare. Samtidigt får vi snart en ny kyrkoherde och det känns spännande och kul. Jag hoppas att hon och jag ska kunna få utvecklas tillsammans och att vi ska få lov att inspirera och stötta varandra och därmed också föra församlingen framåt.

Vad är din vision för församlingen?

- Jag har några områden som jag skulle vilja att vi tillsammans arbetar med. Jag vill att vi breddar barn- och ungdomsverksamheten eftersom vi har kö till våra aktiviteter. Jag skulle också vilja att vi funderar på hur vi kan nå pojkar och män bättre i vår församling eftersom vi har många fler flickor i våra grupper inom alla åldrar. Jag vill att kyrkan ska få vara en plats för både glädje och sorg men jag tror också att det är i en kris som kyrkan verkligen kan vara livsavgörande i människors liv. Har du haft kontakt med kyrkan under din uppväxt är steget kanske inte stort när livet väl krånglar och jag är rädd att om vi inte når pojkar i vår verksamhet kommer steget för dessa människor att vara längre när det väl hamnar i en utsatt situation. Dessutom skulle jag vilja utveckla arbetet kring klimat- och miljöfrågor. Kanske skulle det vara möjligt att servera t.ex. vegetariskt på fredagsmyset eller i andra sammanhang.

Hur var din väg in i kyrkan?

- Min mamma var aktiv i kyrkorådet när jag var liten och när jag var 4 år började jag i Kajs kör här i Veberöd och stannade kvar tills jag var 14-15 år. Jag minns att vi var på körstämma i Skinnskatteberg fyra år på rad och det var en fantastisk upplevelse. Men sen blev det en konflikt mellan mitt engagemang för

scouterna och för kyrkan. Jag hade inte tid att engagera mig i båda. Jag konfirmerade mig inom scoutrörelsen och då blev det tydligt för mig hur mitt kristna jag kunde vara en del av scouting. Jag drev sen under många år de konfirmationsläger som scouterna haft på Göransborg scoutgård och var väldigt aktiv, både nationellt och internationellt i scoutrörelsen. Mitt församlingsengagemang tog inte fart förrän vi flyttade tillbaka till Veberöd, efter några år i Lund. När barnen föddes kände jag att jag ville ge vidare möjligheten att få ha en Gudstro och få en chans att dela med mig av något som är viktigt i mitt liv.

Var hämtar du kraft?

I mitt växthus och när jag får hålla på med min odling. Där har jag egentid och där kan jag försjuka i mina poddar. Men också i gemenskapen i församlingen och ur min Gudstro såklart!

Pernillas telefon ringer och det är dags för henne att dra vidare. Vi säger hej och jag stannar vid tanken på hennes växthus. Det är som en bild för en församling. Hennes växthus hade

blåst sönder och då trummade hon ihop ett gäng som hjälpte henne att laga och fixa. När det nu väl är reparerat kan hon i avskildhet stoppa fingrarna i jorden och hämta kraft, njuta av att planera och organisera sin odling och med hjälp av ljus och friskt vatten få en trädgård där hon kan odla och bjuda vänner och familj på skörden. Precis som en församling. Ett växthus som vi hjälps åt att underhålla och som kan bli en växtplats i gemenskap men också i avskildhet och där ljuset och det livgivande vattnet är själva förutsättningen för vår existens och en plats där vi kan få dela en enkel måltid med varandra.

Tack Pernilla för att du har tagit på dig uppdraget att leda kyrkorådet och att tillsammans med personal och församling utveckla kyrkan. Vi önskar dig Guds välsignelse i det arbetet!

Anna Paulsson

APRIL

SÖNDAG 3 APRIL

5: E SÖNDAGEN I FASTAN

MÄSSA. Kyrkbacken 11.00

Ann-Christine Ruuth

MÅNDAG 4 APRIL

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 5 APRIL

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 6 APRIL

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

SYFÖRENING. Kyrkbacken 13.30–15.30

STILLA VECKAN OCH PÅSK

SÖNDAG 10 APRIL

PALMSÖNDAGEN

GUDSTJÄNST. Vombs kyrka 11.00

Alla tiders kör

Agneta Holmström

MÅNDAG 11 APRIL

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

PASSIONSANDAKT. Vombs kyrka 19.00

Kören Collegium Sanctae Ceciliae medverkar

Mattias Andersson

TISDAG 12 APRIL

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

PASSIONSANDAKT. Vombs kyrka 19.00

Duo Bergh medverkar med cello och violin

Catrin Sundelius

ONSDAG 13 APRIL

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

ANDAKT. Vevrehemmet 13.30

PASSIONSANDAKT. Vombs kyrka 19.00

Kören Collegium Sanctae Ceciliae sjunger

Johannespassionen i gregoriansk stil

Catrin Sundelius

TORSDAG 14 APRIL

SKÄRTORSDAG

MÄSSA. Vombs kyrka 19.00

Duo Bergh medverkar med cello och violin

Mattias Andersson

LÅNGFREDAGEN 15 APRIL

GUDSTJÄNST. Vombs kyrka 11.00

Vokales medverkar

Mattias Andersson

SÖNDAG 17 APRIL

PÅSKDAGEN

JUBELMÄSSA. Vombs kyrka 11.00

Gospel Voices, solister och musiker

Catrin Sundelius, inträdespredikan

MÅNDAG 18 APRIL

ANNANDAG PÅSK

GUDSTJÄNST. Silvåkra 11.00

Pilgrimsvandring, samling Silvåkra kyrka

Medtag kaffekorg

Agneta Holmström

Anna Paulsson

TISDAG 19 APRIL

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 20 APRIL

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

FREDAG 22 APRIL

FREDAGSCAFÉ. Med Träffpunkten

Kyrkbacken 14–16

SÖNDAG 24 APRIL

2:A SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

MÄSSA. Kyrkbacken 11.00

Agneta Holmström

MÅNDAG 25 APRIL

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 26 APRIL

MORGONMÄSSA. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 27 APRIL

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

MAJ

SÖNDAG 1 MAJ

3: E SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

MÄSSA. Kyrkbacken 11.00

Catrin Sundelius

MÅNDAG 2 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 3 MAJ

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 4 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

SYFÖRENING. Kyrkbacken 13.30–15.30

LÖRDAG 7 MAJ

KONFIRMATION. Veberöd 11.00

Agneta Holmström, Mattias Andersson

SÖNDAG 8 MAJ

4: E SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

MÄSSA. Kyrkbacken 11.00

Mattias Andersson

MÅNDAG 9 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 10 MAJ

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 11 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

FREDAG 13 MAJ

FREDAGSMYS. Kyrkbacken 17.30

SÖNDAG 15 MAJ

5: E SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN

MÄSSA. Kyrkbacken 11.00

Agneta Holmström

MÅNDAG 16 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 17 MAJ

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 18 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

SÖNDAG 22 MAJ

BÖNSÖNDAGEN

GUDTJÄNST. Veberöd 11.00

Terminsavslutning Sångfåglar, Young Voices

Catrin Sundelius

MÅNDAG 23 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 24 MAJ

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 25 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

ANDAKT. Vevrehemmet 14.30

TORSdag 26 MAJ

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

GÖKÅTTA. Silvåkra 08.00

Mattias Andersson

SÖNDAG 29 MAJ

SÖNDAGEN FÖRE PINGST

MÄSSA. Vombs kyrka 11.00

Vokales medverkar

Mattias Andersson

MÅNDAG 30 MAJ

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

TISDAG 31 MAJ

MORGONMÄSSA. Kyrkbacken 08.30

JUNI

ONSDAG 1 JUNI

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

SÖNDAG 5 JUNI

PINGSTDAGEN

MÄSSA. Kyrkbacken 11.00

Agneta Holmström

MUSIKGUDSTJÄNST. 18.00

Gospel Voices och gästande sånggruppen

Act of Grace

MÅNDAG 6 JUNI

ANNANDAG PINGST

SAMMANLYST TILL GENARP

TISDAG 7 JUNI

MORGONBÖN. Kyrkbacken 08.30

ONSDAG 8 JUNI

SMÅBARNSTRÄFF. Kyrkans hus 09.30

CAFÉ DAGLEDIGA. Kyrkans hus 12.00–14.00

DELA LIKA UNDER SAMMA HIMMEL

45 miljoner människor riskerar nu akut hungersnöd.*
Swisha halva beloppet för något du köper.

SWISHA
HALVA
MATKASSEN

SWISHA TILL
900 1223

Tillsammans gör vi världen hel.
Din gåva gör det möjligt.

*Källa: FN (nov 2021)

svenskakyrkan.se/act